

mæssige bistand endvidere ydes med henblik på at begrænse de ulemper, som følger af frihedsberøvelsen. En tilsvarende forpligtelse er for så vidt angår vare-tægsarrestanter fastsat i retsplejelovens § 776.

Stk. 2 fastslår institutionens pligt til at formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand. Forpligtelsen til at yde indsatte bistand efter den sociale lovgivning mv. forudsættes som hidtil i første række at påhvile de almindelige sociale myndigheder.

Sundhedsmæssig bistand

Til § 45

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om sundhedsmæssig bistand til indsatte. Bestemmelsen svarer til § 45 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.6.11. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

§ 45 bygger på det hovedsynspunkt, at kriminalforsorgens klientel i sundhedsmæssig henseende så vidt muligt skal sidestilles med befolkningen i almindelighed. Dette grundprincip er i overensstemmelse med lovforslagets § 4, hvorefter der ikke under fuldbyrdelsen af straf må pålægges en person andre begrænsninger i tilværelsen end sådanne, der er fastsat ved lov eller er en følge af selve straffen.

I *stk. 1* fastslås de indsatte ret til sundhedsmæssig bistand. De nærmere regler om den sundhedsmæssige bistand forudsættes fastsat administrativt af justitsministeren i medfør af bemyndigelsen i *stk. 4*.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til efter forhandling med sundhedsministeren at fastsætte regler om tvangsbehandling i Anstalten ved Herstedvester af indsatte, der opfylder psykiatrilovens betingelser for tvangstilbageholdelse, og som ikke kan overføres til en almindelig psykiatrisk afdeling.

Stk. 2 suppleres i *stk. 3* af en bestemmelse om fremgangsmåden ved tvangsbehandling i de ovennævnte tilfælde, hvorefter behandlingen skal ske i overensstemmelse med psykiatrilovens regler, herunder også for så vidt angår adgang til at klage over anstaltens beslutning om tvangsbehandling til patientklagenævnet. Patientrådgiver beskikkes dog kun, hvis den pågældende ikke i forvejen har en bistandsværge efter straffelovens § 71.

Formålet med *stk. 2* og *3* er at give mulighed for at fastholde den nuværende restriktive praksis vedrørende tvangsbehandling af forbigående, ekstraordinært farlige sindssyge indsatte, der, fordi tilstanden er forbogående og svingende, ikke opfylder betingelserne i psykiatrilovens § 40 for afsigelse af farlighedsdekret,

jf. pkt. 5.6.11.2., jf. pkt. 5.6.11.1.4., i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Ved klage over beslutning om tvangsbehandling i Anstalten ved Herstedvester forudsættes det at være anstalten, der efter anmodning fra patienten eller patientrådgiveren indbringer afgørelsen for patientklagenævnet. Af henvisningen til psykiatrilovens regler om klageadgang følger, at patientklagenævnets afgørelse kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Til kapitel 9

Indsatte kontakt til samfundet uden for institutionen

Lovforslagets kapitel 9 (§§ 46-59) indeholder en række bestemmelser vedrørende de indsatte kontakt til samfundet uden for institutionen. I §§ 46-50 behandles spørgsmålet om tilladelse til udgang. I §§ 51-54 behandles spørgsmålet om tilladelse til besøg. I §§ 55-56 og i § 57 behandles henholdsvis spørgsmålet om ret til brevveksling og til at føre telefonsamtaler. Endelig indeholder dette kapitel i §§ 58 og 59 nærmere regler om de indsatte mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning mv. og om indsatte kontakt til medierne.

Udgang

Til § 46

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om, hvornår en indsat kan få tilladelse til udgang. Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, til § 46 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.7.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det fastslås i *stk. 1, nr. 1*, at tilladelse til udgang kan gives til formål, der er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige og andre personlige hensyn. Det forudsættes, at tilladelse til udgang fortsat anvendes som et almindeligt led i straffuldbyrdselsen, men at kriminalforsorgen fortsat nøje vurderer misbrugsrisikoen i hvert enkelt tilfælde, så man i de forholdsvis få tilfælde, hvor udgang misbruges til ny kriminalitet, overvejer, om det konstaterede misbrug giver anledning til ændring af praksis med hensyn til meddelelse af udgangstilladelser og vilkårene for sådanne tilladelser.

I *stk. 1, nr. 2* og *3*, opstilles visse generelle forudsætninger for, at en indsat kan få tilladelse til udgang.

I overensstemmelse med gældende ret fastslås det i *stk. 1, nr. 2*, at tilladelse til udgang forudsætter, at der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgang vil begå ny kriminalitet, und-